

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A1.

α) Λ

β) Σ

γ) Σ

δ) Λ

ε) Σ

A2. γ

A3. β

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ένας λογαριασμός που περιέχει όλες τις δαπάνες που προβλέπεται να γίνουν από το Κράτος μέσα σε ένα έτος και όλα τα έσοδα που προβλέπεται να εισπράξει το Κράτος κατά το ίδιο έτος. Ο κρατικός προϋπολογισμός δείχνει με μεγάλη λεπτομέρεια τον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται οι δημόσιες δαπάνες στους διάφορους τομείς της οικονομίας καθώς επίσης τις πηγές από τις οποίες εισρέουν τα έσοδα προς το Δημόσιο. Η κατανομή των δημόσιων δαπανών και η επιβολή φόρων δείχνει και την οικονομική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, γι' αυτό και ο κρατικός προϋπολογισμός είναι μια περιεκτική και σύντομη έκφραση της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής.

Τελειώνοντας, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο κρατικός προϋπολογισμός συντάσσεται από το Υπουργείο των Οικονομικών με βάση την κυβερνητική πολιτική και τους στόχους που θέτει η κυβέρνηση. Στη συνέχεια ο προϋπολογισμός κατατίθεται στη Βουλή για να ψηφιστεί. Μετά τη ψήφισή του οι αρμόδιοι φορείς (υπουργεία, κτλ.) προβαίνουν στην υλοποίησή του.

Υπάρχει μια γενική, αλλά εσφαλμένη εντύπωση ότι ο κρατικός προϋπολογισμός πρέπει να είναι ισοσκελισμένος, δηλ. τα έσοδα να είναι ίσα με τις δαπάνες σε κάθε χρονική περίοδο. Η άποψη αυτή είναι εσφαλμένη. Καμία οικονομική λογική δεν υπαγορεύει εξίσωση δαπανών και εσόδων. Ο προϋπολογισμός του Κράτους μπορεί να είναι πλεονασματικός, δηλ. τα έσοδα

να υπερβαίνουν τις δαπάνες, ή ελλειμματικός, δηλ. οι δαπάνες να υπερβαίνουν τα έσοδα. Φυσικά, μπορεί να είναι ισοσκελισμένος.

Η κατάσταση του προϋπολογισμού θα εξαρτηθεί από τη γενική οικονομική συγκυρία και από την οικονομική πολιτική που η κυβέρνηση θέλει να εφαρμόσει. Αν η οικονομία βρίσκεται σε ύφεση και η ανεργία είναι αυξημένη, τότε ο προϋπολογισμός πρέπει να είναι ελλειμματικός, γιατί η διαρροή δαπάνης που γίνεται με την επιβολή φόρων και που τείνει να μειώσει το εθνικό εισόδημα πρέπει να αντισταθμιστεί με τη δημιουργία μεγαλύτερης δαπάνης από το κράτος μέσω των δημοσίων δαπανών (π.χ. για επενδύσεις), ώστε το εισόδημα να αυξηθεί και να αποφευχθεί, όσο γίνεται, η ύφεση. Αντίθετα, σε περιόδους μεγάλης απασχόλησης και αυξανόμενων τιμών, ο προϋπολογισμός πρέπει να είναι πλεονασματικός, για να μειωθούν οι πληθωριστικές τάσεις. Σε πολλές περιπτώσεις η μείωση δαπανών, λόγω της φύσης τους, όπως, για παράδειγμα, οι δαπάνες για την παιδεία ή την εθνική άμυνα, είναι δύσκολη. Σ' αυτήν την περίπτωση η πλεονασματικότητα του προϋπολογισμού πρέπει να προέλθει από αύξηση των εσόδων.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ	P	Q	ΑΕΠ ΤΤ	ΔΤ ₀₀	ΑΕΠ στ.τιμ (00)	ΚΚ ΑΕΠ ΠΡ	ΠΛΗΘ.
2000	20	5.000	100.000	100	100.000	1.000	100
2001	24	5.500	132.000	120	110.000	1.000	110
2022	32	6.000	192.000	160	120.000	1.000	120

Γ.1 Ρυθμός πληθωρισμού (21) = 20%

$$\Delta T_{01} - \Delta T_{00} / \Delta T_{00} * 100 = 20 \rightarrow \Delta T_{01} - 100 / 100 * 100 = 20 \rightarrow \Delta T_{01} = 120$$

Κ.Κ ΑΕΠ πραγμ =1.000 → 100.000/πληθυσμός =1.000 → ΠΛΗΘοο=100

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΝΑΥΣΜΑ

ΤΣΙΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ΠΑΠΠΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Γ.2

- Μεταβολή ΑΕΠ εξαιτίας της παραγόμενης ποσότητας= πραγματική μεταβολή ΑΕΠ = ΑΕΠ01πραγμ – ΑΕΠ00 πραγμ= 110.000-100.000 = **10.000**
- Μεταβολή ΑΕΠ εξαιτίας της τιμής = ονομαστική μεταβολή – πραγματική μεταβολή= 32.000-10.000=**22.000**

Γ.3

- ΑΕΠ01 στ. τιμών (02) = P02*Q1 =32 * 5.500 = **176.000**
- ΑΕΠ02 στ. τιμών (02) = P02*Q2 = **192.000**
Πραγματική ποσοστιαία μεταβολή ΑΕΠ (01-02)= 192.000-176.000/176.000*100= **9%**.

Γ.4 Αν λάβουμε υπ όψην αποκλειστικά το κατα κεφαλήν πραγματικό ΑΕΠ, το βιοτικό επίπεδο των πολιτών παρέμεινε σταθερό μεταξύ των ετών.

Γ5 Εισροή εισοδήματος = Εκροή εισοδ. + 30/100* Εκροή εισοδήματος= 6.000 + 30/100*6.000 = **7.800**.

Ακαθάριστο Εθνικό Προϊον(02) = ΑΕΠ02 τι + Εισροή Εισοδ – Εκροή Εισοδ. = 192.000 +7.800 – 6.000 = **193.800**.

ΕΝΑΥΣΜΑ

ΤΣΙΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ΠΑΠΠΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Δ.1 Για την ευρεση της Q_D. Q_D= α+βp.

$\beta = \frac{\Delta q}{\Delta p} = \frac{80-120}{20-10} = -4$. Λόγω του αρχικού σημείου ισορροπίας 120=α-4*10, α=160.

Άρα Q_D= **160-4*P**

Για P_A=15, Q_D-Q_{S2}=60 100-Q_{S2}=60 Q_{S2}=40.

Για την ευρεση της Q_{S2}, έχουμε 2 σημεία.

P	Q _{S2}
20	80
15	40

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΝΑΥΣΜΑ

ΤΣΙΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ΠΑΠΠΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Q_{S2}= γ+δp δ=ΔQ/ΔP=8.

Αντικαθιστώντας ένα από τα δυο σημεία $80 = \gamma + 8 \cdot 20$ $\gamma = -80$.

Άρα **QS2 = -80 + 8P**.

Επειδή $s_1 // s_2$ $\delta' = 8$.

QS1 = $\gamma + 8P$ $120 = \gamma + 8 \cdot 10$ $\gamma = 40$.

Άρα **QS1 = 40 + 8P**.

Δ.2 Η Τεχνολογία παραγωγής χειροτερεύσε καθώς με σταθερή τη ζήτηση αυξήθηκε η τιμή ισορροπίας ενώ μειώθηκε η ποσότητα ισορροπίας. Η καμπύλη προσφοράς μετατοπίστηκε προς τα αριστερά.

Δ.3 Για $PA = 15$, $QS_2 = -80 + 8 \cdot 15 = 40$.

Για $Q = 40$ $40 = 160 - 4P$, $P_2 = 30$.

Άρα «πιθανό καπέλο» = **$P_2 - PA = 30 - 15 = 15$** .

Δ.4 Υπολογίζουμε τα σημεία τομής των καμπυλών προσφοράς και της καμπύλης ζήτησης με τους άξονες και επείτα σχεδιάζουμε τις τρεις καμπύλες στο ίδιο διάγραμμα.